

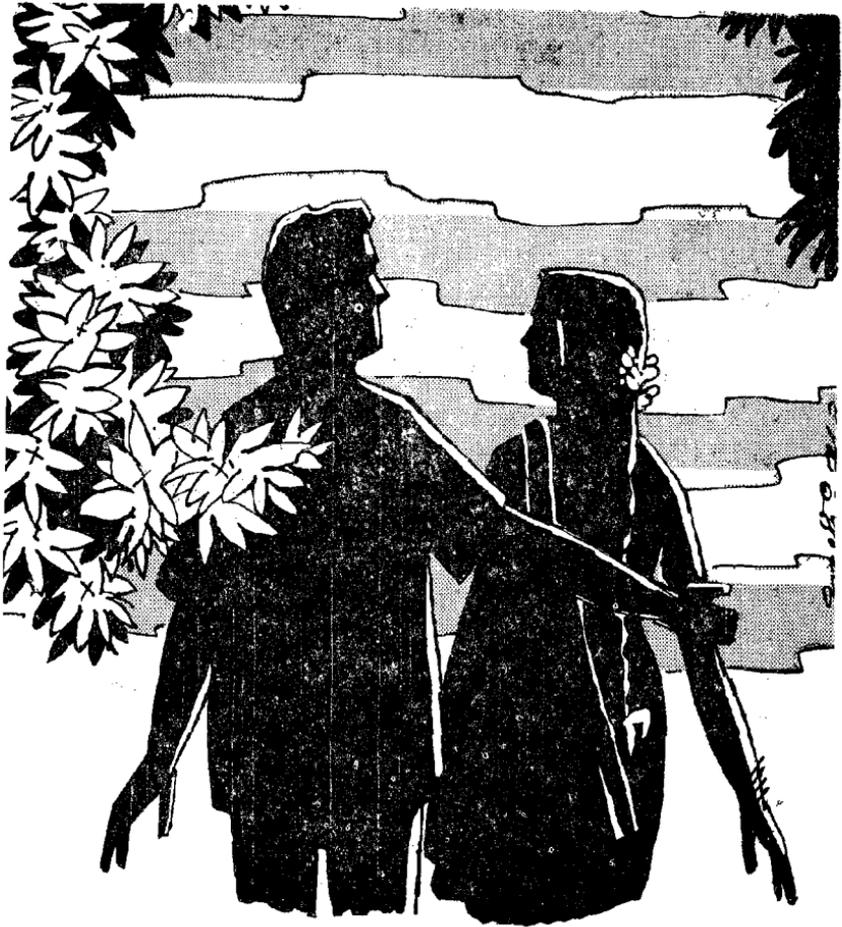
అ సాయంత్రంలో ఏమీ ప్రత్యేకత లేదు ఒక రకంగా చూస్తే, డి సెంటరు నెల కావడంవల్ల చలి కాస్త ఎక్కువగా వేస్తోంది. ఆరు కాకుండానే చీకటి కమ్ము కొస్తోంది. నెలలో మొదటి వారం కావడం వల్ల కాస్త హడావిడిగా ఆటూ యిటూ రిక్కాలో సామాన్లు చేర వేసుకుంటున్నారు.

పుతిలిబావిడీసుంచి జంటలు జంటలుగా సీతాకౌక చిలకల్లాగ వస్తూన్నారు సుల్తాన్ బజార్లోకి అందరూ

సుల్తాన్ బజార్లో సుల్తానూ పకీహూ ఒకటే ఏమీ పనిలేకపోయినా ఏదోపని ఉన్నట్టు అటూయిటూ తిరుగుతారు కాస్త కాళ్ళు నొప్పిపుట్టగానే జంట్లన్లో ఆగుతారు ఆ ఇరానీకేప్లో ఒక కప్పు

టీ తాగుతారు. మళ్ళా తిరగడం మొదలెడ తారు. ఇదో వరస.

కృష్ణారావు సైకిల్ దిగి స్టాండు వేసి ఇరాను హోటల్లోకి వెళ్ళాడు. టీ త్రాగుతూ కూర్చున్నాడు. అక్కడకు తను ఏళ్ళతరబడి వస్తున్నాడు. ఎన్ని గాలన్ల టీ త్రాగాడో తను యిక్కడ? తనతోబాటే క్లాస్ మేట్ శంకర్ వచ్చే వాడు అక్కడికి ఇప్పుడు శంకర్ తహా సీల్దార్ అయి ఉరుకున్నాడు ఆ ఉద్యో గానికి తనకూ యింటర్ వ్యూ' వచ్చింది కాని తను నెలకు కాలేదు తనకి కావల సిన సిఫార్సు' లేదు ఉద్యోగం రాక పోవచ్చని తెలిసినా దరఖాస్తు పెట్టాడు పరీక్ష రాసాడు 'ఇంటర్ వ్యూ' కు

వెళ్ళాడు ప్రశ్నలన్నిటికీ సమాధానం చెప్పాడు అప్పుడు వాళ్ళందరూ నవ్వు తూనే ఉన్నారు వాళ్ళ మువ్వల్నిబట్టి చూస్తే తనకు ఉద్యోగం వచ్చేనీనట్టే అనిపించింది ఆర్వాతను సెలవు కానట్లు తెలిసింది ఆ ఉద్యోగం వస్తుందని దరఖాస్తు పెట్టేటప్పడే తెలుసునట శంకర్ కు అయినా గడుసువాడు గనక ఎవ్వరికీ చెప్పలేదు

ఇంతెందుకు? కృష్ణారావుకు ఆ ఉద్యోగం రాలేదు ఇంతకుముందు యిట్లాగే యింతకన్న పెద్ద ఉద్యోగాలు దరవాజాదాకా వచ్చి వెనక్కి పోయాయి దాంతో ముఖం మొత్తిపోయి ఒక్క విషయం తేల్చుకున్నాడు తను యింక ఏ పెద్ద ఉద్యోగావికీ దరఖాస్తు పెట్టాడు దరఖాస్తు పెట్టకపోయిన తర్వాత ఉద్యోగం రావటమన్న సమస్యే

ఉండదు! అంటే పెన్షన్ కోసం మృత్యువుకోసం ఎదురుచూస్తూ గుమాస్తాగా స్థిరపడి పోవడమేనన్నమాట

కృష్ణారావుకు పెళ్ళి అయి రెండేళ్ళయింది భార్య లత మెట్రిక్ ప్యాసైంది ఇద్దరిదీ చక్కని జంట అని అనుకున్నారందరూ ఈ రెండేళ్ళ వైవాహిక జీవితంలో చూడవలసిన అన్ని స్థితులూ చూసేసాడు

కృష్ణారావుకు జ్ఞాపకం వచ్చింది లత సినిమాకు వెడదామంది సాయంత్రం అవాళ అయిదో తాళికితైనా పర్చు ఖాళీగా ఉంది పాలవాడికి యింకా నాలుగు రూపాయల ముప్పుయి నయాపైసలు యివ్వాలి ఈ నెలనుంచీ పేపరువాడికి అక్కర్లేదని చెప్పాలి వెధవది - పేపరు కొనుక్కోవడానికిగూడా సిగరెట్ల బ్రాండు మార్చాలి సరకుల దుకాణంలో పూర్తిగా టాకీ చెల్లించలేదని గొడవ చేసాడు వాడికి తన ఆర్థిక స్థితిని గూర్చి ఉపన్యాసంలాంటిది యిచ్చాడు వాడు ధరలు విపరీతంగా వేస్తున్నాడు అక్కడ కాతా ఎత్తెయ్యాలి కాతా ఎత్తెయ్యాలంటే డబ్బు యిచ్చెయ్యాలి మళ్ళా అదే చిక్కు ఏమైనాసరే తప్పదు ప్రతివాడూ తన నెత్తిన బురద పూస్తునే ఉన్నాడు

లతకు వెడ్డింగ్ ఏనివర్సరీకి ఒక సిల్కు చీర కొండా మనుకున్నాడు అవాళ కలిసి సినిమాకు వెడదా మను

కున్నాడు కాని ఆనాడు బయట తిరగటానికి రిక్కా డబ్బులుకూడా లేకపోతే:

ఎదురుగా కప్పలో తాగగా మిగిలిన టీ చల్లారిపోయి చాలాసేపయింది ఎంతకీ లేవదేం వీడు అన్నట్లుగా చూస్తూ క్లీనర్ టేబుల్ తుడిచేసాడు ఒకటి రెండు టీ చుక్కలు లాగూమీద పడ్డాయి ఏమీ అనలేకపోయాడు డబ్బు యిచ్చి టీ తాగుతున్నామని ఏకోశానా చెలియదు ఈ క్లీనర్లకీ సర్వర్లకీను తింటుంటే యింకా ఎంత తింటావన్నట్లు యింకెంతసేపు ఉంటావన్నట్లు కనిగా చూస్తారు

తను జీవితంలో ఎన్ని కలలు కన్నాడు? అప్పట్లో ఆ కలలన్నీ నిజాలవుతాయనే అనుకున్నాడు

ఆద్దెయిల్లు - చిన్నదీ అనువైనదీను హాలులో చక్కగా రెండు కుర్చీలు ఒక టీ పాయ్ దానిమీద ఎంబ్రాయిడరీతో కుట్టిన టేబుల్ క్లాత్ ఒక ప్రక్కన యింకో చిన్న బల్లమీద రేడియో పైన ప్లవర్ వెస్ ఇంటికి రాగానే చిరునవ్వుతో భార్య తలుపు తియ్యాలనీ తర్వాత యిద్దరూ కాఫీ తాగుతూ కబుర్లు చెప్పుకుని హైద్రాబాదువాళ్ళ ప్రాణానికి బీచి లాంటి టాంక్ బండ్ కు షికారు వెడతారు అక్కడ బాగా చీకటి పడేదాకా ఉండి రిక్కామీద యింటికి వచ్చేస్తారు ఇంటికొచ్చి టోజనంచేసి చల్లని తియ్యని కబుర్లతో గడిపేస్తాడు

అబ్బ ! ఇవన్నీ ఎంత మామూలుగా కనిపించాయి ? ఒకప్పుడు శుద్ధ మామూలుగా కనిపించినవి ఆకాశ సుమాలై ఊరుకున్నాయి యీనాడు

ఎట్లాగైనా సరే అందని వాట్లను అందు కోక తప్పదు తను గుమాస్తాగా ఉండి పోగూడదు తనకు మార్పు కావాలి అవును చాలీచాలని ఊతంతో జీవితం నలిగిపోనివ్వకూడదు ల త కు ఎన్ని ఆశలు చూపించాడు తను ? డబ్బుదేముందనీ అంతా హృదయంలోనే ఉందనీ చెప్పాడు అన్యోన్యంగాఉంటే స్వర్గం దిగివస్తుందని చెప్పి నమ్మించాడు తను నమ్మాడుకూడా ! ఇప్పుడు కోర్కెల సంగతి అట్లాఉంచి కనీసా వసరాలు కాబేస్తూ ఉంటే ఊరుకోవలసి వస్తోంది

బుర్ర వేడెక్కి గబుక్కున సైకిల్కాడు హోటలు బయటకు వచ్చిన కృష్ణారావు సైకిలు ఎక్కగానే పోలీసు కాన్స్టేబులు చెయ్యి చూపించాడు ఆగమని మరో నిమిషానికి వెళ్ళిపోయిన కార్లను చూస్తూ బద్ధకంగా సైకిల్ తొక్కుతున్నాడు

కళ్ళుతిరిగాయి లోకం తనని తాను పోగొట్టుకున్నట్లు అపస్మారకంగా తిరిగింది ఒకే ఒక ఊణం :

వెనకాలనుంచి రిక్సా ముందుకు వెళ్ళి మిగతారిక్సాల్లో కలిసిపోయింది ఫుట్ పాత్ మీది జనం ఆమూల్యమైన ఒక్క ఊణం క్రిందకుదిగి అటుచూసారు ప్రవహించే

అశ్చర్యం !!! గుండె అగిపోయిందే "

నది అగిపోయినట్లు ట్రాఫిక్ అక్షణం అగింది

అవతలపడ్డ సైకిల్ తీసుకుని యివ తల ప్రక్కనున్న కృష్ణారావు వళ్ళు దులుపుకుని మళ్ళీ మాట్లాడకుండా సైకిల్ లెక్కి వెళ్ళిపోయాడు

సాను భూతి గుమ్మరించడంకోసం అక్కడ మూగబోతున్న వాళ్ళందరూ నిరాశగా ఫుట్ పాత్ మీదకు వెళ్ళి పోయారు

ప్రపంచంలో మొట్టమొదటి మెట్టుపై ఉన్నట్లనిపించింది కృష్ణారావుకు జీవితంలో సాధించేదీ సాధించ వలసిందీ వాట్లకోసం పడేపాట్లా అగచాట్లా కట్టుకునే ఆశల భవంతులూ కూలిపోయే పేకమేడలూ సరిహద్దులుదాటి సీరైపోయే ఆవేశం - యివన్నీ గోడమీద

నీడల్లాగ కదిలాయి. పొగమంచులోంచి విడివడ్డ సూర్యబింబంలాగ కృష్ణారావు ముఖం వెలిగి పోతుంది.

నారాయణగూడా జంక్షన్ ప్రక్కన తను ఉంటున్న యింటదగ్గరకు రాగానే సైకిల్ దిగాడు కృష్ణారావు.

రోజుకన్న చాలా ఉత్సాహంగా యింటికివచ్చిన కృష్ణారావును చూసి లత 'ఏమిటి సంగతి' అన్నట్లు కళ్ళలోకి చూస్తూ, కళ్ళతోనే అడిగింది.

ఈరుకోలేక "ఏమిటి మహా ఉషారుగా ఉన్నారు యివాళ" అన్నది చిలిపిగా కోటు విప్పదీస్తూ.

'నాకోకప్పు కాఫీ యిచ్చి, దబ్బున 'డ్రెస్ వాప్' అయిరా. ఈలోగా పక్కంటి మిత్రుడు రంగనాథం దగ్గరనుంచి అయిదు రూపాయలు బదులు తెస్తాను. మనం సినిమాకి వెడదాం, ఆలస్యం అయినానరే...'

'ఏమిటి సంగతి? ఏమిటో ఆ కుభవార్త? నా చెవిలో వేస్తే నేనేం పన్ను వెయ్యను లెండి?' అన్నది గారాబంగా లత.

అనుకున్నట్లు అన్నీ 'రెడీ' అయ్యాయి పది నిమిషాల్లో. సినిమాకు వెళ్లారు, పిక్చర్ మొదలెట్టినా. పెళ్ళయిన క్రొత్తలో ఉన్నట్లుగా ఉన్నారు వాళ్ళు ఆ సాయంత్రం. సినిమాలో ఎన్ని సార్లు అడిగినా చెప్పనేలేదు కృష్ణారావు ఆ సంగతేమిటో

'పోనీ మీరే దాచుకోండి' అన్నది కోపంగా, పిక్చర్ అయిపోతుందనగా యింక ఆపుకోలేక.

'నాకు చెబితేనేగాని నా అనుభూతి ఎట్లాగూ పూర్తి కాదు. అయినా యింటికి వెడతాముగా? ఇక్కడే ఉండిపోముగా?' అన్నాడు.

అది ఇంగ్లీషు పిక్చరు. తొందరగానే అయిపోయింది. ఇంటికి తాపీగా నడిచి వచ్చేసారు. భోజనం చేసిన తర్వాత, 'మనం బయటకు వెడదామా?' అన్నాడు కృష్ణారావు.

'ఈ...అంతకంటేనా? కాని ఒక్క షరతుమీద. మీరు సాయంత్రంనుంచి దాస్తున్న మాటను చెప్పాలిమరి.'

'ఇంక తప్పదా? అయితేవిను. సాయంత్రం ఆఫీసునుంచి వస్తూంటే 'కోటీ' దగ్గర accident అయింది. వెనకనుంచి రిక్సా 'డాష్' యిచ్చింది. సైకిల్ మీదనుంచి పదిగజాల దూరంలో ఎగిరి పడ్డాను. అర క్షణంలో ప్రాణాపాయం తప్పింది. నేను యింకా బ్రతికున్నానని చెప్పడంకంటే కుభవార్త ఏముంటుంది లతా?'

'షాక్' తగిలినట్లు కొన్ని క్షణాలు అట్లాగే ఉండిపోయింది లత. కళ్ళు తెరచి చూసేసరికెట్లా అన్నీ క్రొత్తగా, వింతగా, నిండుగా, బరువుగా, శోభగా, వెల్లివిరుస్తూ వెలిగి పోతున్నట్లు నిపించింది.

